

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

paa de Færger, der overfører Hovedforbindelserne mellem Landsdelene, fordi Togatallet er mindre. Men ogsaa den større Penge- rigelighed blandt Befolkningen har øjensyn- lig sin Skyld i større Søgning i Restaura- tionen. Statsbanerne har søgt at forbedre Forholdene ved Ombygninger og Nybyg- ninger af Færger, men det maa ikke glem- mes, at det drejer sig om Skibe, og at der er ret snævre Grænser for, hvor megen Plads der kan afses til f. Eks. Køkken m. v.

Mangelen paa Arbejdskraft har gjort sig stærkt gældende. En ikke ringe Del af det ældre Personale søgte i de sidste Krigs- aar, da Sejlads paa Storebælt var forbundet med en vis Risiko, bort fra Overfarten, og nye Folk har været vanskelige at faa fat i. En stærkt medvirkende Aarsag hertil er, at Korsør og Nyborg paa langt nær er i Stand til at levere det nødvendige Perso- nale, der derfor maa hentes andre Steder fra. Men til dette fremmede Personale er det næsten umuligt at skaffe Logi, og utilfreds- stillende Boligforhold medfører hurtigt, at de paagældende søger andetsteds hen.

Rationeringen medfører, at der i langt højere Grad end tidligere maa arbejdes saa- ledes, at Spild undgaas. Der kan derfor ikke forberedes mere Mad m. v., end der med Sikkerhed kan afsættes. I denne Forbindelse maa der ogsaa regnes med, at Togforsin- kelser o. lign. kan gøre det nødvendigt at foretage en Ombytning af Færgerne.

Overfartstiden er ca. 5 Kvarter. Paa Eksprestogsfærgerne er Antallet af rejsende, der ønsker at nyde noget i Restaurationen, i Almindelighed større, end Salonerne kan rumme. Restauratøren har da Valget imel- lem at betjene eet Hold rejsende paa nogen- lunde samme Maade som i almindelige Re- stauranter, eller at betjene 2 Hold, hvert med en Spisetid paa knap en halv Time, men dette er kun muligt, bl. a. paa Grund af Køkkenets Formaaen, naar alle faar samme Retter. Det er denne sidste Serveringsmaade, som Storebæltsoverfartens Restauratør, til Dels efter Henstilling fra Statsbanerne, har anvendt i de senere Aar, og man har anset denne Form for mest tilfredsstillende for det samlede Publikum, selv om den maaske kan føles mindre bekvem for den enkelte rej- sende. Jeg kan til Sammenligning oplyse, at der i Spisevogne paa internationale Linier, hvor der ogsaa finder mere end een Serve- ring Sted, regnes med ca. 1 Time pr. Hold, og her anvendes ogsaa en „staaende“ Middag.

Endelig skal jeg bemærke, at den hid- tidige Masseservering utvivlsomt maa ind- skrænkes nu, da Tildelingerne af Kød til

Storebæltsoverfartens Restauration efter Meddelelse fra Varedirektoratet vil blive meget væsentlig nedskaaret. For saa vidt dette ikke kan ændres, vil det blive nød- vendigt at gaa over til mere specielle, men dermed ogsaa væsentlig dyrere Retter.

De ærede Medlemmer Hr. Ølgaard og Hr. Kristian Nygaard omtalte Spørgsmaalet om Forstærkning af Diget om Gammel Manø. Jeg kan dertil bemærke, at jeg over for Digelaget har erklæret mig villig til at søge bevilget et Tilskud til den af Beboerne ønskede Forhøjelse og Forstærkning af Di- get paa $\frac{2}{3}$ af de dermed forbundne Udgifter, der anslaaes at ville udgøre 250 000 à 300 000 Kr. Hvorvidt Sagen vil gaa i Orden paa dette Grundlag er imidlertid tvivlsomt. Thi for det første har der skaffes Dækning for den resterende Trediedel af Udgifterne. Og dernæst maa Ministeriet for offentlige Ar- bejder under Hensyn til Manøs udsatte Be- liggighed samt til, at der ikke bag det om- handlede Dige findes et Reserverdige eller Høje, paa hvilke Menneskene i Tilfælde af et Brud paa Diget kan redde sig op, fra- lægge sig Ansvaret med Hensyn til en even- tuel Bebyggelse af Arealerne inden for det paagældende Dige, selv om dette forstærkes som ønsket. Men da netop Ønsket om en Be- byggelse af de lave Arealer, der hidtil kun har kunnet anvendes til Græsning o. lign., synes at have været det væsentlige Motiv til, at Diget ønskes forstærket, er det muligt, at Manøboerne under denne Forudsæt- ning ikke er saa meget interesseret i at bi- drage til Forstærkningsarbejdet. Ministeriet har strakt sig overordentlig vidt i denne Sag, som forhaabentlig nu kan bringes til en Løsning, der tilfredsstillende alle Parter.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Tanken at bygge en Dæmning fra Vester Vedsted til Manø. Jeg skal hertil kun an- føre, at allerede selve Bekostningen vil tale imod, at denne anlægges i en nærmere Frem- tid. Udgifterne antages nemlig at ville an- drage ca. 2,6 Mill. Kr., og hverken de færds- smæssige og afsætningsmæssige Fordele, som Dæmningen kan medføre for Øens ca. 170 Indbyggere, eller Dæmningsens Betyd- ning for en øget Tilslikning i Vadehavet synes at staa i et rimeligt Forhold til denne store Udgift.

Det ærede Medlem Hr. Ølgaard har ogsaa bedt mig tage mig af Spørgsmaalet om at vende Kørselen med Lyntoget „Vester- havet“, saaledes at Lyntoget skulde køre fra Vestkysten tidligt om Morgenen til Køben- havn med Ankomst der ved Middagstid og tilbage fra København sent om Eftermid- dagen med Ankomst til Vestkystens for-